

## TOMA

În necredință nu-i decăt  
indiferență și atât.  
Cu Toma altceva era  
Nu-i necredință, boala sa.

Poți neîncredere să-i zici,  
În frații lui, în ucenici.  
Ascultă... nici Isus Cristos,  
Nu-i spune: "N-ai fost credincios!"

Ci-l sfătuiește să nu fie,  
Punându-I-se mărturie  
cu rănile din coastă, mâini.  
"Tomo! Nu poți cu doi stăpâni!

Nu poți fi și necredincios  
Și cu credință în Cristos!  
E timpul ca să te dedici,  
Haide și pune mâna-aici!"

Eu aș fi vrut, să fiu aidoma,  
Cum era-n ziua aceea Toma.  
La ucenici se arătase,  
Spunând că-i El, în carne, oase.

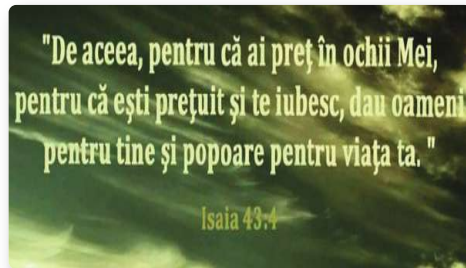
Dar ucenicii nu-L credeau,  
Mult mai necredincioși erau,  
Mai trebuia miere și pește  
spre a-i convinge că trăiește,

Le trebuiau: Moise, Prooroci,  
Să îi convingă-n zeci de voci.  
Mai repede crezu-n Isus,  
Toma, așa precum s-a spus.

 **Biserica Creștină Baptistă**  
**"BIRUINȚA"**

Telefon: (004) 0362-411252 [www.biruinta.ro](http://www.biruinta.ro)  
e-mail: [contact@biruinta.ro](mailto:contact@biruinta.ro)  
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Cristina Goron  
Tehnoredactare: Roxana Tentiş, Dan Matei



Dar ceea ce-l făcu să șadă,  
Printre-ai Săi ucenici la coadă,  
Gestul care-l făcu subțire  
E că... n-ajunse la-ntâlnire.

Spun ucenicului de-acum,  
Nu merge pe al Tomii drum.  
Când Domnul te va aștepta,  
Ai grijă, nu întârzia.

Pe Dumnezeu dorind să-L vezi,  
Stai lângă Toma-n rând să crezi,  
Dar la a doua Lui venire,  
Fă-ți timp și vino la-ntâlnire.

Un Toma care pune frână,  
Nu va zbura, o să rămână.  
Calea spre veșnica-ntâlnire,  
Cu-ntârzieri... e despărțire.

Dă-i clipei sens, o folosește,  
Spre întâlnire te grăbește,  
Uită-l pe Toma ocupatul,  
Ai o-ntâlnire... cu Împăratul. Amin !

Autor: Cornel Stelian

## Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet  
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic  
Vineri ora 17.00 Tineret. Studiu  
Duminică ora 09.30 Pregătire pentru botez  
Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune  
Duminică ora 10.00 Grupele de copii  
Duminică orele 10 și 17 Serviciu de închinare.



## EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji



## DIN CUPRINS:

pag. 3 Isus, Toma și... eu

pag. 4 Toma



## SURSA CREDINȚEI

„Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne care nu sunt scrise în cartea aceasta. Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să aveți viața în Numele Lui.” (Ioan 20:30-31)

Negreșit, credința nu vine din strădaniile omului, ci este darul lui Dumnezeu. Aceasta este afirmația Scripturii și ni-

„Preaiubiților, acum suntem copiii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.”  
(1 Ioan 3:2)

meni nu poate contesta acest adevăr fără să se expună ridicolului.

Dar asta nu înseamnă că Dumnezeu nu a stabilit un context în care se poate naște darul credinței. Tocmai pentru că nu este vorba despre orice fel de credință, ci se are în vedere credința aceea care oferă viață veșnică, înseamnă că și fundamentul pe care stă așezată credința trebuie să fie de nezdruccinat.

Din acest motiv, ceea ce are legătură cu lucrarea de răscumpărare adusă prin Isus Cristos, este consemnat în Scriptură, pentru ca aceasta și numai aceasta să constituie sursa credinței celor ce devin copiii lui Dumnezeu.

Cu mintea neatinsă de Duhul Sfânt, oamenii au falsa impresie că dacă sunt implicați în căutarea asiduă a unor experiențe religioase, dacă sunt martorii unor lucrări suprana-

Continuare pag. 2

turale care depășesc dimensiunile normalului, sau dacă se expun unor activități religioase care accentuează partea sentimentală, atunci vor beneficia de credință, sau dramul de credință pe care pretind că îl au va crește semnificativ.

Adevărul este că aplicând asemenea metode, credința nu se va naște niciodată, iar dacă există puțină credință, în loc să se dezvolte, se va risipi asemenea fumului.

Ceea ce este și mai grav stă în faptul că astfel de oameni trăiesc cu impresia că posedă credință mântuitoare, când, în realitate, au doar o pseudo credință, care nu vine de la Dumnezeu, nu transformă, nu oferă siguranță și își va dezvălui fragilitatea cu prima ocazie în care este pusă la probă de încercări, necazuri sau alte greutăți.

Da, Dumnezeu este Cel care dăruiește credința tuturor celor pe care vrea să-i mântuiască, dar în același timp, El ne informează că sursa credinței este Cuvântul Său.

Cu cât stăm mai aproape de adevărul Scripturii și ne expunem mintea și inima Cuvântului lui Dumnezeu, Cel care dăruiește credința va face în așa fel încât sămânța credinței să încolțească

ușor și repede înlăuntrul nostru.

Dovada că apostolii Domnului și primii creștini au înțeles că sursa credinței este Scriptura, poate fi observată cu claritate în pasiunea, determinarea și responsabilitatea cu care au predicat și răspândit Cuvântul lui Dumnezeu.

Baza predicării și mesajului lor a fost Evanghelia, conștienți că aceasta este sursa credinței mântuitoare.

Odată ce oamenii erau expuși Evangheliei, Dumnezeu planta în ei sămânțele credinței, care avea să rodească, să-i transforme, să-i crească și să le dea putere să învingă orice obstacol s-ar fi ivit în calea umblării lor cu Domnul.

Prin secole, cuvintele Evangheliei rămân valabile pentru fiecare generație de oameni: dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să aveți viața în Numele Lui, înțelegând că numai Cuvântul este sursa care generează credința mântuitoare.

**pastor Daniel Chereji**



Continuare din pag. 1

Credința. Nu e un cuvânt ușor de interpretat. Nu e ceva ușor de pus în practică. Mulți oameni spun că au credință, însă până și ucenicii Domnului Isus au dat dovada de necredință. Deși Domnul Isus le spunea că va muri iar mai apoi va și învia, după moartea Lui toți cei 11 ucenici au "uitat" că urmează și Învierea, speranța lor pierise. Însă au fost niște femei care în fiecare dimineață mergeau să aibă grijă de trupul lui Hristos, nu pentru că așteptau să învie, ci pentru că ele credeau în dumnezeirea Lui.

De multe ori ne confruntăm cu lucruri și incidente care ne testează vrând nevrând credința. Spunem că avem în-

### ISUS, TOMA ȘI ...EU

*Venind din moarte viu, biruitor,  
În trup de slavă ca o haină nouă,  
Pășeai spre-ai Tăi, Isuse, dor spre dor,  
Trecând prin zid, prin ușa cu zăvor,  
Să-i binecuvântezi cu... "Pace vouă!"*

*Uimiți, ei încă mai credeau că-i vis  
Dar semnele din palmă, mărturie,  
Au șters al îndoielilor înscris  
Cu-al bucuriei foc de nedescris  
Dar... Toma nu era la pârtașie.*

*Când s-a întors, încă se îndoia  
Căci numai el, din toți, nu Te văzuse;  
Ar fi crezut și parcă nu putea,  
Voia să-și pună palma-n palma Ta  
Să simtă semnul cuielor, Isuse.*

*Tu nu Te-ai supărat, căci l-ai iubit  
Și pentru el ai mai venit o dată  
Spunându-i blând, cu glas abia șoptit:  
„Privește, Toma, unde-am fost lovit,  
Semne de cuie și de lance, iată!”*

*De data asta nu i-a mai fost greu  
Căci ochii lui uimiți puteau să vadă*

credere în Dumnezeu, spunem că putem totul în Hristos care ne întărește, însă când vine vorba de pus în practică eșuăm. Cele mai multe dezamăgiri vin în urma necredinței și a neîncrederii.

Toma, după părerea mea, nu a fost necredincios, ci el a vrut mai mult decât să audă că Isus a înviat, a vrut să Îl vadă, să Îl simtă cu-adevărat, ceea ce ar trebui să vrem și noi, copiii lui Dumnezeu.

**„Dumnezeul nădejii să vă umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde!”**

**Autor anonim**



*Și a rostit cu glas crescând mereu:*

*„O, Domnul meu și Dumnezeu meu!”  
Și îi era așa ușor să creadă.*

*Toma a vrut să vadă și-a crezut  
Dar, Doamne, Tu m-ai fericit pe mine  
Privind spre viitor dinspre trecut,  
Căci semnul cuielor nu l-am văzut  
Și totuși Te iubesc și cred în Tine.*

*Prin har Te văd în alte semne-acum  
Și nu în urma cuielor, ca Toma;  
Te văd în al Creației album,  
În urmele ce mi le lași pe drum,  
Și-n Duhul Sfânt Îți simt din plin aroma.*

**Autor: Simion Felix Marțian**